

Ἡ γυνὴ ἡ θέλουσα νὰ ἀρέσκη εἰς πάντας
βαδίζει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀστασίας.

FOIX.

Ὁ χριστιανὸς ὅστις ἐπιорκεῖ τὴν χεῖρα
ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου τιθέμενος, εἶναι ἥττον
ἐνοχος, ἢ ἡ ἄπιστος γυνὴ ἥτις τὴν χεῖρα
ἐπὶ τῆς καρδίας ἔχουσα ὁμνύει περὶ τῆς
ἀθωότητός της, ἀπαρνούμενη συγχρόνως
τὸν Θεὸν τῆς τῆς χθὲς καὶ τὸν Θεὸν τῆς
τῆς σήμερον.

P. J. Stahl.

Ἡ ἐναρετωτέρα γυνὴ ἔχει τὸν νικητὴν
της. Εἰς δὲ ἐξακολουθῇ οὕτω ἐνάρετος, τοῦ-
το δηλοῖ ὅτι δὲν ἀπῆντησεν αὐτὸν εἰσέτι.

Prince De Ligne.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Εἰς τινὰ πόλεμον μεταξὺ τοῦ Μιραμάσα,
υἱοῦ τοῦ περιφήμου κατακτητοῦ Ταμερλάνου,
καὶ τινος Ῥαγια, αὐτόχθονος ἡγεμόνος τῆς
Ἰνδικῆς, ὁ πρῶτος συνελήφθη αἰχμάλωτος.
Ὁ Ῥαγιας ἐν τούτοις τῷ ἀπέδωκε τὴν
ἐλευθερίαν ἀπαιτήσας μόνον τὴν κατάργησιν
φόρου τινὸς ἐπιβληθέντος ὑπὸ τῶν Τατά-
ρων. Εἰς ἐπακόλουθόν τινὰ πόλεμον ὁ Ῥα-
γιας ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ αἰχμαλωτισθῇ
ὑπὸ τοῦ Μιραμάση, ὅστις μακρὰν τοῦ νὰ
μιμηθῇ τὴν γενναιότητα ἐκείνου διέταξε νὰ
ἐξορυχθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ του.

Ὁ Ῥαγιας ἐμπειρότατος ὢν περὶ τὴν
χρῆσιν τοῦ τόξου καὶ μετὰ τὴν τῆς ὀρά-
σεως του ἀπώλειαν, ὑπερείχε κατὰ τοσοῦ-
τον, ὥστε ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τὸ σημεῖον
ἀκούων τὴν ἐκ τούτου προερχομένην ἠχώ.
Ὁ Μιραμάσης, ὢν ἐπίσης ἄριστος τοξότης,
προῦκάλεσε τὸν αἰχμάλωτόν του, ὅπως ἐπι-
μαρτυρήσῃ τὴν ἐμπειρίαν του. Τὰ πάντα
ἠτοιμάσθησαν ἐπὶ τούτῳ, καὶ τις τεθεὶς
ὀπισθεν τοῦ σημείου διέταξε τὸν Ῥαγια νὰ
κτυπήσῃ ἐλὲν ὑπακούων, ἀπεκρίθη οὗτος,
μετὰ περιφρονητικῆς μεγαλοπρεπείας, εἰ μὴ
εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ κατακτητοῦ μου.
Ὁ Μιραμάσης ἐν τῷ ᾧμα ἐφώνησε ἐκτύπη-

σον, ἀλλ' εἰσηκούσθη φιλοξενήσας ἐν τῇ
καρδίᾳ του τὰ βέλη τοῦ ἀδικηθέντος αἰχ-
μαλώτου του.

* *

Λουδοβίκος ὁ ἐνδέκατος, Βασιλεὺς τῆς
Γαλλίας, προσεκάλει ἐνίοτε εἰς τὸ γεῦμά
του πλούσιόν τινα ἔμπορον. Οὗτος εἰς τὴν
εὐμένειαν τοῦ μονάρχου βασιζόμενος ἠτήσατο
παρ' αὐτοῦ πτυχίον εὐγενείας. Ὁ Βασιλεὺς
δὲν ἐδίστασε νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, ἀλλ' ἐ-
παυσε τοῦ νὰ τὸν προσκαλῇ. Ἐρωτήσαντος
τοῦ ἐμπόρου τὴν αἰτίαν, τῷ ἀπεκρίνατο ὁ
Βασιλεὺς. «Ὅτε προσεκάλουν σε εἰς τὴν
τράπεζάν μου σὲ ἐθεώρουν ὡς τὸν πρῶτον
μεταξὺ τῶν ἐμπόρων, ἤδη ἦσαι ὁ ἐ-
λάχιστος μεταξὺ τῶν εὐγενῶν, ἤθελον δὲ
ἀδικήσῃς τούτους, εἰς ἐξακολουθῶν νὰ
πράττω ὡς ἐπραττον.

* *

Δικαστὴς τις ἐκ τῶν μάλα αὐστηρῶν συ-
νείθιζε νὰ ἐκδίδῃ πάντοτε ἀπόφασιν θά-
νάτου κατὰ τοῦ κατηγορουμένου. Μία τῶν
ἡμερῶν, ἀπεκοιμήθη ἐπὶ τῆς ἑδρας του διαρ-
κούσης τῆς συνεδριάσεως. Ζητηθείσης δὲ τῆς
ψήφου του παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστη-
ρίου—ααας τὸν κρεμάσουν! εἶπε χατμώμενος.

— Ἀλλὰ, πρόκειται περὶ ἀγροῦ, εἶπεν
ὁ πρόεδρος.

— Τότε, ααας τὸν θερίσουν, ὑπέλαβεν
ὁ ἀμείλικτος δικαστής.

* *

Ἄγγλος τις ἔγραψε τὴν ἐπομένην παρά-
δοξον ἐπιστολὴν πρὸς τινὰ δασποινίδα!

Δασποινίς,

Σὰς εἶδον τὴν δευτέραν, τὴν τρίτην σὰς
ἠράσθην, σήμερον τετάρτην σὰς τὸ γράφω,
θὰ λάβῃτε τὴν ἐπιστολήν μου τὴν πέμπτην,
ἀναχωρήσατε τὴν παρασκευὴν, ὅπως φθά-
σητε ἐνταῦθα τὸ σάββατον καὶ νυμφευθῶμεν
τὴν Κυριακὴν.

* *

Πατὴρ τις ἀπώλεσας μονογενῆ υἱὸν Μό-
σχον καλούμενον, παρεκάλεσε σχολαστικόν
τινα νὰ τῷ γράψῃ ἐπιτύμβιον, καὶ ὁ scho-
λαστικός μας ἔγραψεν.

Ἐνταῦθα κεῖται Μόσχος δι' ὁ θά-
νατος οὐκ ἀφῆκε Βοῦν γενέσθαι.